

Nr 177.

Av herr **Hage**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående upphävande av de personliga avgifterna till stat, landsting och kommun.

Vid tvenne riksdagar nämligen 1912 och 1920 har andra kammaren bifallit av undertecknad väckt motion om borttagande av de personliga avgifterna till stat, landsting och kommun. Bägge åren har emellertid första kammaren avslagit förslaget. Trots detta och med hänvisning till att avslagsyrkandet år 1920 genomdrevs i första kammaren med endast 8 rösters majoritet, under det att andra kammaren fattade sitt beslut utan debatt och efter tillstyrkande av ett enhälligt utskott, vågar jag ytterligare en gång framdraga frågan till prövning, alldenstund jag ej kan finna annat än att de skäl, som jag nämnda år i motionerna i andra kammaren nr 37/1912 och 291/1920 anfört, fortfarande äro så bärande, att frågan nu bör kunna avgöras i den riktning, som jag förordat, och att alltså riksdagen uttalar sig för ett borttagande av nämnda avgifter, d. v. s. mantalspengarna inom statsbeskattningen samt de personliga avgifterna till skola och prästerskap ävensom de s. k. sjukvårdsavgifterna inom landstings- och kommunalbeskattningen.

Det kan visserligen invändas, att det är oklokt i en tid som den nuvarande att beröva stat och kommun en viss inkomst. För min del håller jag dock före, att denna inkomst är mera *skenbar* än *verklig*. Utgifterna för dessa små avgifters bokföring (förande av flera skattetitlar och konton), indrivande och avskrivning m. m. äro nämligen — den saken kan anses bevisad och har i ovannämnda motioner klarlagts — så betydliga i förhållande till de små summor, som inkasseras, att man kan bestämt påstå, att förstnämnda utgifter helt och hållet eller till större delen »äta upp» skatteinkomsterna i fråga. Insikten härom har utbrett sig litet var-

stans. Så t. ex. förekom för någon tid sedan en artikel i »Skattebetalarnas förenings» tidskrift, där en synbarligen sakkunnig skribent förordar nämnda avgifters borttagande, ett yrkande, som i dessa tider, då frågan om nedbringande av statens och kommunernas administrationskostnader blivit aktuell, måste kunna alldeles särskilt motiveras med en hänvisning till nödvändigheten att åstadkomma en minskning av kostnaderna på detta område.

Jag skall ej här vidlyftigare än vad här skett gå in på de skäl, som tala för ett borttagande av nämnda avgifter. Jag skall endast bedja att få framhålla, att ovannämnda avgifters obetydlighet framstår än tydligare efter den nedgång i penningvärdet, som inträffat under kristiden. I övrigt ber jag att som motiv för min framställning få hänvisa till den utförliga motivering, som förekommer i de bägge motionerna ävensom i resp. utskottsbetänkande.

Jag yrkar alltså med hänvisning härtill,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning, huruvida och under vilka förhållanden avgifterna till stat, landsting och kommun — mantalspengar, den personliga sjukvårdsavgiften och den personliga folkskoleavgiften — måtte kunna upphävas, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill denna utredning kan föranleda.

Stockholm den 31 januari 1922.

Ernst Hage.